

Ξενοφών Ζολώτας - Οι ιστορικοί λόγοι του στην Ουάσιγκτον και στην Γαλλία

Ο πρώην πρωθυπουργός και καθηγητής Ξενοφών Ζολώτας είχε εκφωνήσει δύο λόγους στην Ουάσιγκτον (στις 26 Σεπτεμβρίου 1957 και στις 2 Οκτωβρίου 1959), οι οποίοι έμειναν μνημειώδεις. Αιτία ως προς αυτό, δεν ήταν μόνο το περιεχόμενό τους αλλά και η γλώσσα τους. Υποτίθεται ότι η γλώσσα των λόγων ήταν η Αγγλική. Κατ' ουσίαν όμως, με την αφαίρεση λίγων συνδέσμων, άρθρων και προθέσεων η γλώσσα είναι η Ελληνική.

Το ακροατήριό του αποτελούσαν οι σύνεδροι της Διεθνούς Τράπεζας Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης και δεν αντιμετώπισαν τότε κανένα πρόβλημα στην κατανόηση του προφορικού κειμένου που ανέγνωσε ο Έλληνας καθηγητής. Εκείνον τον καιρό, κατείχε την θέση του διευθυντή Τραπέζης Ελλάδος και διαχειριστή του ελληνικού δημοσίου χρέους.

Την επομένη είχαν πρωτοσέλιδο τον λόγο του οι «New York Times» και η «Washington Post», περνώντας σε όλο τον κόσμο το μήνυμα, ότι η ελληνική γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί και να λειτουργήσει σε όλες τις ευρωπαϊκές γλώσσες. Μάλιστα, τόση ήταν η εντύπωση, που προκάλεσε η πρώτη αυτή ομιλία στα Αγγλικά, ώστε ο τότε πρόεδρος της Διεθνούς Τράπεζας, Γιουτζίν Μπλακ, τον παρακάλεσε και σε επόμενη ετήσια συνεδρίαση του ΔΝΤ και της Διεθνούς Τράπεζας να μιλήσει πάλι Αγγλικά, αλλά με ελληνικές λέξεις, κάτι, που επανέλαβε το 1959.

Ακολουθεί ο λόγος της 26/9/1957:

I always wished to address this Assembly in Greek, but realized that it would have been indeed «Greek» to all present in this room. I found out, however, that I could make my address in Greek which would still be English to everybody. With your permission, Mr. Chairman, I shall do it now, using with the exception of articles and prepositions, only Greek words.

Kyrie,

I eulogize the archons of the Panethnic Numismatic Thesaurus and the Ecumenical Trapeza for the orthodoxy of their axioms, methods and policies, although there is an episode of cacophony of the Trapeza with Hellas. With enthusiasm we dialogue and synagonize at the synods of our didymous organizations in which polymorphous economic ideas and dogmas are analyzed and synthesized. Our critical problems such as the numismatic plethora generate some agony and melancholy. This phenomenon is characteristic of our epoch.

But, to my thesis, we have the dynamism to program therapeutic practices as a prophylaxis from chaos and catastrophe. In parallel, a Panethnic unhypocritical economic synergy and harmonization in a democratic climate is basic. I apologize for my eccentric monologue. I emphasize my euharistia to you, Kyrie to the eugenic arid generous American Ethnos and to the organizes and protagonists of his Amphictyony and the gastronomic symposia.

«Μετάφραση»:

Κύριοι,

Ευλογώ τους άρχοντες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και την Οικουμενική Τράπεζα για την ορθοδοξία των αξιωμάτων, μεθόδων και πολιτικών, παρά το γεγονός ότι υπάρχει ένα επεισόδιο κακοφωνίας της Τράπεζας με την Ελλάδα. Με ενθουσιασμό διαλεγόμαστε και συναγωνιζόμαστε στις συνόδους των διδύμων

οργανισμών των οποίων τις πολύμορφες οικονομικές ιδέες και δόγματα αναλύουμε και συνθέτουμε. Τα κρίσιμα προβλήματα μας όπως η νομισματική πληθώρα παράγουν κάποια αγωνία και μελαγχολία. Αυτό το φαινόμενο είναι χαρακτηριστικό της εποχής μας.

Αλλά, η θέση μου είναι ότι έχουμε τον δυναμισμό να προγραμματίσουμε θεραπευτικές πρακτικές σαν μέτρο προφύλαξης από το χάος και την καταστροφή. Παράλληλα μια παγκόσμια ανυποκρίτως οικονομική συνέργεια και εναρμόνιση σε ένα δημοκρατικό κλίμα είναι βασική. Απολογούμαι για τον εκκεντρικό μου μονόλογο. Εκφράζω με έμφαση την ευχαριστία μου σε εσένα Κύριε, στο ευγενικό και γενναιόδωρο αμερικανικό έθνος και στους οργανισμούς και πρωταγωνιστές της Αμφυκτιωνίας και του γαστρονομικού συμποσίου.

Δύο χρόνια αργότερα, το 1959, ο Ξ. Ζολώτας έδωσε μία άλλη ελληνοαγγλική ομιλία, ζητώντας να τον ακούσουν με προσοχή, ακόμα κι αν υπήρχε ο κίνδυνος να κουράσει τους ακροατές του. Ιδού ο λόγος και η ελληνική του «μεταγραφή»:

Kyrie,

It is Zeus' anathema on our epoch (for the dynamism of our economies) and the heresy of our economic method and policies that we should agonize the Skylla of nomismatic plethora and the Charybdis of economic anaemia. It is not my idiosyncrasy to be ironic or sarcastic but my diagnosis would be that politicians are rather cryptoplethorists. Although they emphatically stigmatize nomismatic plethora, they energize it through their tactics and practices. Our policies should be based more on economic and less on political criteria. Our gnomon has to be a metron between economic, strategic and philanthropic scopes. Political magic has always been anti-economic. In an epoch characterized by monopolies, oligopolies, monopolistic antagonism and polymorphous inelasticities, our policies have to be more orthological, but this should not be metamorphosed into plethorophobia, which is endemic among academic economists. Nomismatic symmetry should not antagonize economic acme. A greater harmonization between the practices of the economic and nomismatic archons is basic. Parallel to this, we have to synchronize and harmonize more

and more our economic and nomismatic policies panethnically. These scopes are more practicable now, when the prognostics of the political and economic barometer are halcyonic. The history of our didimus organization on this sphere has been didactic and their gnostic practices will always be a tonic to the polyonymous and idiomorphous ethnical economies. The genesis of the programmed organization will dynamize these policies. Therefore, i sympathize, although not without criticism one or two themes with the apostles and the hierarchy of our organs in their zeal to program orthodox economic and nomismatic policies, although I have some logomachy with them. I apologize for having tyranized you with my Hellenic phraseology. In my epilogue, i emphasize my eulogy to the philoxenous aytochtons of this cosmopolitan metropolis and my encomium to you, Kyrie stenographers.

Απόδοση:

«Κύριοι,

Είναι «Διός ανάθεμα» στην εποχή μας και αίρεση της οικονομικής μας μεθόδου και της οικονομικής μας πολιτικής το ότι θα φέρναμε σε αγωνία την Σκύλλα του νομισματικού πληθωρισμού και τη Χάρυβδη της οικονομικής μας αναιμίας. Δεν είναι στην ιδιοσυγκρασία μου να είμαι ειρωνικός ή σαρκαστικός αλλά η διάγνωσή μου θα ήταν ότι οι πολιτικοί είναι μάλλον κρυπτοπληθωριστές. Αν και με έμφαση στιγματίζουν τον νομισματικό πληθωρισμό, τον ενεργοποιούν μέσω της τακτικής τους και των πρακτικών τους. Η πολιτική μας θα έπρεπε να βασίζεται περισσότερο σε οικονομικά και λιγότερο σε πολιτικά κριτήρια. Γνώμων μας πρέπει να είναι ένα μέτρο μεταξύ οικονομικής, στρατηγικής και φιλανθρωπικής σκοπιάς. Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από μονοπώλια, ολιγοπώλια, μονοπωλιακό ανταγωνισμό και πολύμορφες ανελαστικότητες, οι πολιτικές μας πρέπει να είναι πιο ορθολογιστικές, αλλά αυτό δεν θα έπρεπε να μεταμορφώνεται σε πληθωροφοβία, η οποία είναι ενδημική στους ακαδημαϊκούς οικονομολόγους. Η νομισματική συμμετρία δεν θα έπρεπε να ανταγωνίζεται την οικονομική ακμή. Μια μεγαλύτερη εναρμόνιση μεταξύ των πρακτικών των οικονομικών και νομισματικών αρχόντων είναι βασική. Παράλληλα με αυτό, πρέπει να εκσυγχρονίσουμε και να εναρμονίσουμε όλο και περισσότερο τις οικονομικές και νομισματικές μας πρακτικές πανεθνικώς. Αυτές οι θεωρήσεις

είναι πιο εφαρμόσιμες τώρα, που τα προγνωστικά του πολιτικού και οικονομικού βαρομέτρου είναι χάλκινα. Η ιστορία της δίδυμης οργάνωσης σε αυτήν την σφαίρα είναι διδακτική και οι γνωστικές τους εφαρμογές θα είναι πάντα ένα τονωτικό στις πολυώνυμες και ιδιόμορφες εθνικές οικονομίες. Η γένεση μιας προγραμματισμένης οργάνωσης θα ενισχύσει αυτές τις πολιτικές. Γι' αυτόν το λόγο αντιμετωπίζω με συμπάθεια, αλλά όχι χωρίς κριτική διάθεση, ένα ή δύο θέματα με τους αποστόλους της ιεραρχίας των οργάνων μας στον ζήλο τους να προγραμματίσουν ορθόδοξες οικονομικές και νομισματικές πολιτικές. Απολογούμαι που σας τυράνησα με την ελληνική μου φρασεολογία. Στον επίλογό μου δίνω έμφαση στην ευλογία μου, προς τους φιλόξενους αυτόχθονες αυτής της κοσμοπολίτικης μητρόπολης καθώς και το εγκώμιό μου προς εσάς, κύριοι στενογράφοι».

Ακολουθεί κι ένας λόγος του Ξ. Ζολώτα, στην γαλλική γλώσσα αυτή την φορά, χρησιμοποιώντας και πάλι ελληνικό λεξιλόγιο:

Le Dedale Synchrone Du Cosmos Politique

Kyrie,

Sans apostropher ma rhétorique dans l' emphase et la plethore, j' analyserai elliptiquement, sans nul gallicisme, le dedale synchrone du cosmos politique caracterise par des syndromes de crise paralysant l' organisation systematique de notre economie. Nous sommes periodiquement sceptiques et neurastheniques devant ces paroxysmes periphrasiques, cette boulimie des demagogues, ces hyperboles, ces paradoxes hypocrites et cyniques qui symbolisent une democratie anachronique et chaotique. Les phenomenes fantastiques qu'on nous prophetise pour l' epoque astronomique detroneront les programmes rachitiques, hybrides et sporadiques de notre cycle atomique. Seule une panacee authentique et draconienne metamorphosera cette agonie prodrome de l' apocalypse et une genese homologue du Phenix. Les economistes technocrates seront les strateges d' un theatre polemique et dynamique et non les proselytes du marasme. Autochtones helleniques, dans une apologie cathartique, psalmodions les theoremes de la democratie thesaurisante et heroique, soyons allergiques aux parasites allogenes dont les sophismes trop hyalins n' ont qu'une pseudodialectique. En epilogue a ces

agapes, mon amphore a l' apogee, je prophetise toute euphorie et apotheose a Monsieur Giscard d' Estaing, prototype enthousiasmant de la neo-orthodoxie economique et symbole de la palingenesie de son ethnie gallique.

Πηγές

translatum.gr | pathfinder.gr